

ಕಲಾವಿದನ ಕಲ್ಲನೆಯಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಚಂದ್ರಸೆಲೆಮೊದರಲ್ಲಿ

ಗಗನಯಾತ್ರಿಗಳು (ಚಿತ್ರಕೃಪೆ: ನಾಬಾ)

ಅಂತರಿಕ್ಷ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನ ಅನ್ವೇಷಣೆ

ಆ 'ದಾರದ ಪಾಶ್' (ಫಾರ್ ಸ್ಟೈಡ್) ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂದು ಮಾನವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕುಶಾಹಲವಿತ್ತು. 1958ರಲ್ಲಿ ಸೋವಿಯತ್ ರವ್ವಾದ 'ಲೂನಿಕ್ 3' ಅಂತರಿಕ್ಷನಾಕೆ ಚಂದ್ರನ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಹಾದುಹೋಗಿ ಅದರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ನಂತರ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಿತು.

ಅದೇ ರೀತಿ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲಿನ ನೆಲ 'ಲುಸುಬಿನಂತೆ' (ಕ್ರಿಕ್ ಸ್ಟೈಂಡ್) ಇದ್ದು, ಅದರ ಮೇಲೆಯುವ ನೌಕೆ ಆ ನೆಲದೊಳಗೆ ಹಾತುಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದೇಹವನ್ನು ಸೋವಿಯತ್ ರವ್ವಾದ 'ಲೂನಿಕ್ 9' ಅಲ್ಲಿ ಸುರುತ್ತೆವಾಗಿ ಇಳಿದು ಕುಶಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಹಿತಿತು. ಇದು ಮಾನವ ಸ್ಥಳದ ತಾನೇ ಚಂದ್ರಯಾನ ಕೇಂದ್ರಾಳ್ಯಲು ಧ್ವನಿಯಾಂಬಿತು.

ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 1969ರ ಜುಲೈ 21ರಂದು ಭಾರತೀಯ ಕಾಲಮಾನ 8:29ಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಚಂದ್ರನ 'ಪ್ರಥಾತ ಸಮುದ್ರ'ದ ಮೇಲೆ (ಸಿ ಆರ್ ಟ್ರಾಂಕ್ಲಿಟಿ) ಪಾದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲ ಮಾನವ ನೀಲ್ ಅರ್ಮ್ ಸಾಪ್ರೋ 'ಅದು ಮಾನವನೊಬ್ಬಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಭ್ರಿತಿಯಾಗಿ' ಎಂಬ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ದ್ವೈತ ಜಿಗಿತ್ ಎಂಬ ಚಾರ್ಟ್ರಿಕ್ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನುಡಿದ. ಶೀತಲ ಸಮರದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಆ 'ಚಂದ್ರ ಸ್ವರ್ಧ'ಯಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ರಷ್ಯಾದ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡವಾಳಿಗಳಾಗಿ ಅಮೇರಿಕ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿಕ್ಕಿತು.

ತಾಂತ್ರಿಕ ಹಾಗೂ ನಾಯಕತ್ವದ ಕೌರತೆಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ತನ್ನ ಗಗನಯಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಇಂಜಲ್‌ಲು ಅಸಮರ್ಥವಾದ ಸೋವಿಯತ್ ರವ್ವಾ ಮೂರು ರೋಬಾಟ್ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಇಳಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಚಂದ್ರನ ಕಲ್ಲುಮಣಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. 44 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಜೀನಾ ತನ್ನ 'ಚಾಂಗಿ 5' ನೌಕೆ ಮೂಲಕ ಇಂದು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

'ಅಪಾಲೋ'ದ ಮಹತ್ತರ ಕೊಡುಗಿ

ಒಟ್ಟು ಆರು ಅಪಾಲೋ ನೌಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆಇದು ಬಂದ ಅಮೇರಿಕದ 12 ಗಗನಯಾತ್ರಿಗಳು 382 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ತೂಕದ ಚಂದ್ರನ ಕಲ್ಲುಮಣಿಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ವಿಶೇಷತೆಯಿಂದ ಚಂದ್ರನ ಹುಟ್ಟಣಿನ್ನು ಅರಿಯುವುದ್ದೀರ್ಘ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದು ವಿಜ್ಞಾನದ ಮನ್ವಾಂಶದ ಅಪಾಲೋ ನೀಡಿದ ಮಹತ್ವರವಾದ ಕೊಡುಗಿಯಾಗಿದೆ.

ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಇಂದಿನ ನಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು 450 ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಭೂಮಿಯ 'ಬಾಲ್'ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಂಗಳಗ್ರಹದಪ್ಪ ದೊಡ್ಡಾದ ಆಕಾಶಕಾಯವ್ಯಾಂದು ಬಂದಪ್ಪಿಗಿಂದ್ದಿರುತ್ತಿದೆ.

ಕೆವಿಗಳ ದ್ವಿಷಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ

ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ

ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಟ್ಟುಹಾಕಿದಂತಹೀ

ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಚರ್ಚರಿಚಿತ್ ಆಕಾಶಕಾಯದ ಸೊಂಬಗು ಕೆವಿಗಳ ಕಾವ್ಯಸ್ವರ್ಚಿಯಿನ್ನೂ ಕೆರಳಿಸಿದೆ.

ಉಪರೆಗೆ ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಬಾರ್ಚಿನ ಭಾರತದ ಖಾತ್ರೆ ಕೆವಿ ಕಾಳಿದಾಸ ತನ್ನ ಒಂದು ಕೆಲ್ಲಾದಲ್ಲಿ

'ಶರದ್ಯತುವಿನ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳೆದಿಂಗಳಿನಿಂತಿರುವ ಎಮ್ಮೆಯಿ ಹಾಲೀಸಿದ ಮಾಡಿದ ಮೊಸರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಭೋಜನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದು'

ತನಿಗೆ ಅಶ್ರಯ ನೀಡಿದ ಭೋಜನವನ್ನು ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಅಂತಹೀ ವಿಕಿವ್ಯಾತ ಕೆವಿ- ನಾಟಕಕಾರ ಶೇಕ್ಕೊಂತಿಯೂ ತನ್ನ 'ಎ ಮಿಡ್ ಸಮ್ಮೂ ಸ್ವರ್ಚಿ ಕ್ರಿಂ' ನಾಟಕದ ಹತಾತ ನಾಯಕ ಧಿಸಿಯಾನ ಬಾಯಲ್ಲಿ, 'ಆ ಹಳೆಯ ಮಂದಗಳಿಯ ಚಂದ್ರ ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಪಡೆಯಲು (ಹಿಂದ್ರ್ಯೋಬ್ಬಿಂಗ್‌ನ್ನು ಮದುವಯಾಗಲು) ಬಿದುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹಲುಬುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಕೆ ಕುಪೆಂಪು ಅವರೆ 'ಬಾ ಚೆಕೋರಿ

ಬಾ ಚೆಕೋರಿ ಬಂದ್ರ ಮಂಚೆ' ಎಂಬ ಭಾವಗಿರೆ

ಕೆಂಡು ಸಾಹಿತ್ಯಿಯಿರಿಗೆ ಬೆರಪರಿಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಕೆ.ಎನ್ ನರಸಿಂಹನ್ನುಮಿಯವರು 'ನಿನ್ನೊಲುಮೆಯಿಂದಲ್ಲಿ ಬಾಳು ಬೆಳೆಕಾಗಿರಲು, ಚಂದ್ರಮುಖಿ ನಿನೆಲಲು ತಪ್ಪೇನೇ' ಎಂದು ಪ್ರತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿತಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಗೀತರಂಜಕಾರರೂ ಹಿಂದೆ ಬೀದಿಲ್ಲ. ಅರೋಎನ್ ಜಯಗೋಪಾಲ್ ಅವರು 'ತಾರೆ, ಸಾವಿರ ಸೇರಿ ಚಂದೀರಿಗೆ ಸಾಟಿಯೀ, ತಾಯಿ ಎಂಬ ದ್ವಾರೆ ಬೇರಾರು ಸಾಟಿಯೀ' ಎಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳದಿಯಂತರೆ ಅವರು, "ಸುಂದರಿಯೀ, ಚಂದೀರಿನು ನಿನ್ನಂದವ ಕಾಣುತಾ, ಮರೆಯಾದನು ಮೋಡಿದೆ ಮಾಸಿ ಮುಖವ ನಾಟುತಾ' ಎಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡುತ್ತಾರೆ (ಚಿತ್ರ: ಅಮರ ತಿಲ್ಲಿ ಜರಣಾಚಾರಿ). ಇನ್ನು ಈ ಪೀಠಿಗಿಯ ಜನಸ್ವಿಯ ಕೆವಿ ಜಯಂತ ಕಾಯಿಲ್ಲಿ ಅವರು 'ಮುಂಗಾರು ಮಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ' 'ಪೂರ್ಣಚಂದೀರ ರಜಾ ಹಾಕಿದ ನಿನ್ನಿಯ ಮೋಗನು ಕಂಡ ಕ್ಷಣಾ' ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬಾಲನಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಗಿಗೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಅದ್ದತೆ. 'ಚಂದೀರನೇತಕೆ ಒಡುವನಮ್ಮು ಮೋಡಕೆ ಬೆರಿಪಿನೇ' ಎಂಬ ಹಿರೇಮರ ಅವರೆ ತಿಕ್ಕಿಗೀರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ತಿಳಿಯಿದು.

